

πρόθυρα

πρόθυρα, επίρρ. [<αρχ. πρόθυρον, πλ. πρόθυρα (= είσοδος)], ιδίως εύχρ. στις φρ. βρίσκεται στα πρόθυρα ή είναι στα πρόθυρα ή έφτασε στα πρόθυρα, ακριβώς στη χρονική στιγμή, στο στάδιο πριν από μια αρνητική, δυσάρεστη ή ανεπιθύμητη κατάσταση: «βρίσκεται στα πρόθυρα της χρεοκοπίας || έφτασε στα πρόθυρα της αυτοκτονίας». (Λαϊκό τραγούδι: φαίνεται μαραζώσανε το άμοιρο κορμί μου κι ο χάρος **είν' στα πρόθυρα** να πάρει το κορμί μου).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας